

“Som indústria digital”

Vindicació sobre la rellevància del nostre sector i com hem passat de manegar àtoms a comerciar amb bits.

Com hem escoltat als parlaments i exposicions anteriors, la “informàtica”, entesa com una disciplina centrada amb els ordinadors i tot el que significava, iniciant-se aquí com una botiga que els venia, ha evolucionat a la velocitat de la llum. Ara, els bits es mouen per fibres òptiques, en forma de polsos lumínics, afavorint que les comunicacions, entre empreses i entre persones, es percebin quasi instantànies i que, per a tot el que rebem, se’ns generi una percepció de “temps real”.

Fa poc dies, l’expert en transformació digital, Genís Roca, va afirmar “*que treballar les dades, en **temps real**, és l’agenda dels pròxims anys de les empreses*”^{*} indicant-nos quines són les principals característiques dels reptes als que ens enfrontarem en els propers anys: **acumulació** i **velocitat**.

I quin serà l’element diferencial, pels nostres clients i/o usuaris? Doncs, no estarà en disposar de l’ordinador més potent -perquè ja està desmaterialitzat al núvol. Tampoc en el millor programa/aplicació, que reflecteixi les meves particularitats, perquè la personalització híperescalar de les plataformes està arrasant amb els desenvolupaments tradicionals (iniciats 30 anys enrere). Serà ajuda’ls-hi a donar comprensió sobre totes les informacions, que els hi estem ajudant a digitalitzar.

Sembla curiós, però estem en un món en el que a més informació, menys comprensió i aquí és on hi juguem el futur del nostre negoci, doncs hem d’ajudar no a facilitar enregistrar més o portar més ràpidament la informació on cal, sinó que aquesta tingui significat pel seu negoci.

Jo, que vinc d’estar-hi molt de temps en l’ambient de l’automoció, em fascinava com el sector aplicava el JIT (o ‘*Just In Time*’), per a lliurar en temps i forma el component exacte que es precisava muntar en el cotxe concret, que s’estava fabricant en aquell instant. A aquest mètode hi van arribar després d’una estratègia d’acumulació, que la crisi els hi va fer canviar per ara, només, produir ràpidament allò que se’ls demanda.

Fent analogia al nostre sector, crec que, quan en parlem de transformació digital, en la soca-rel, estem cominats a fer quelcom semblant i treballar plegats per a que els nostres clients i usuaris només disposin de la informació decisiva per a la seva pressa de decisions, reduint l'acumulació i transferència, perquè nosaltres no som innocus i també contribuïm a impactar en el comú medi ambient que tots compartim.

I és aquest, el repte de la **sostenibilitat**, amb el que ens enfrontarem i hem d'afegir a les nostres agendes, perquè aquesta acceleració que hem viscut, d'esquenes al planeta ja no és sostenible. L'energia és quelcom finit, però, més encara, la capacitat del planeta per a absorbir tot el CO₂ que generem, amb els nostres càlculs.

Així, tal i com els pioners van haver d'enginyar-se-les i lluitar amb l'escassetat de la capacitat de memòria o de transmissió de senyals, per a construir les primeres computadores i aplicacions. I, després els programadors amb el llenguatge de programació disponibles, molt bàsics i més semblants a una formulació seqüencial, van haver de treballar en la restricció de l'espai adreçable. És a dir, mai hem treballant sense restriccions i ara aquestes ens venen des de fora, en forma de reglaments, normatives i estàndards que haurem de complir, si volem mantenir la categoria d'indústria que hem assolit.

Per això, avui és un dia tant important i així ho volem vindicar, afirmant, amb el cap ben alt, que nosaltres “**som indústria**”, creant i aportant valor amb el domini del principal material, de naturalesa **digital**, que hem assolit manegar, amb efectivitat i eficiència, equiparant-nos a la resta d'indústries, que creen valor i n'aporten a la societat.

No som, ja, els ‘*frikies*’, que fa uns 40 anys vam començar en una disciplina, que no es considerava com a tal i ens volem equiparar a la resta d'activitats industrials. Per aquesta raó, les normatives no les hauríem de considerar com a elements constringents, sinó que les hem d'entendre com a una via de lliurar predicibilitat, que qualsevol sector *industrial* acredita.

Malgrat això, no hem perdut aquella curiositat inicial per la tecnologia digital, amb la que seguir sorprendre'ns i poder construir propostes de valor. Però, ara, el nostre compromís es ferm i aquí estem, i volem estar, per a augmentar el valor de les nostres empreses clients, creant valor com a indústria digital.

*https://www.viaempresa.cat/empresa/genis-roca-nomes-fa-15-mesos-parlem-ia-60-anys-hi-treballem-club-cambra_2197452_102.html